

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtir 50

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts trimestre

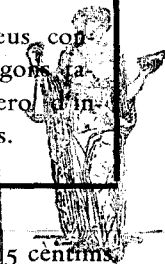
ANUNCIS: Preus con-

vencionals, segons la

manya i número d'in-

sercions.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOT

ANY I - NÚMERO 8

OLOT, 4 D'AGOST DEL 1934

PREU 15 cèntims

EDITORIAL

Cal serenitat

per
A. DOT ARXÉ

Després de la victòria d'un partit, que ha fet preval·lèixer un dels punts importants del seu programa, hi ha gairebé sempre una mena de *profiteurs*, que, emparant-se en la benevolença natural dels vencedors, pretenen fer servir, com a mitjà de propaganda partidista, resultats per l'obtenció dels quals no han ajudat ni intervingut; i és això francament enutjós, si a més es constata—i sol ésser sovint—que els que s'abracen a aquest procedir no tenen cap mena de relació econòmica o política amb aquells als quals voldrien influenciar.

Menys mal que posicions semblants no tenen consistència si no les adopta un partit d'avançada, que sols pot adoptar-les amb eficàcia quan abandonen el resultat els propis precursors, cosa que no acostuma passar gaire i que ens permetrem comentar avui, arran d'una actitud que s'esperava adoptessin els beneficiaris de la Llei de contractes de conreus de la nostra comarca que, més intel·ligents del que algú els suposa, en saberen apreciar a temps la seva raó i eficàcia.

Difícil és que en l'aspecte ideològic pugui algú vantar-se d'estar a la nostra esquerra i de tenir l'esperit més obert a les actituds de dignificació, però el nostre concepte de responsabilitat ens exigeix, mentre no es pensi seriosament per part de la majoria del poble, a fer més immediat el moment de transformació que ha de permetre la instauració de les nostres doctrines, a aprofitar tots els mitjans i d'expressar les circumstàncies per tal que aquestes en possibilitin el màxim possible de contingut.

Ens obliga això a una ductilitat que consisteix en què, sense gaires estridències, fem aplicar la Llei, procurant que tothom s'hi atengui estrictament, i si algú hi ha que es resisteixi a acatar-la cal fer-li recordar que l'Ordre Públic, depèn de Catalunya i que la Llei de Contractes de Conreu és norma obligada a Catalunya i que sols si prevalguessin argücies o aquella força no fos una garantia, hauria arribat el moment de les actituds.

Altra cosa és en perjudici per la llei mateixa. Mentrestant és precís que ens adonem que tota llei necessita un període d'implantació, durant el qual es construeixi el nou ordre de coses a que es refereix, i que no podem pensar en unes normes diferents d'aquella llei fins que la mateixa no resulti superada per la necessitat o per la conveniència d'una millor organització desitjada per la majoria dels propis interessats. L'alteració d'aquesta conducta podria reportar-nos perills extraordinaris, doncs s'inferiria a la massa un dany enorme, com seria el fer-li perdre la fe en les seves coses i en les seves lluites.

La simpatia popular no l'obté mai el moviment d'una hora, sinó aquell altre del qual se'n coneix el precedent i se'n sap la doctrina clara.

I la nostra doctrina és clara; no podrà pas dir-se que els postulats de la llei siguin dubtosos; i és per això, perquè el nostre programa no és de glossa i de paraules, que el poble manté en ell ben viva l'esperança.

I per la reiteració constant que n'ha fet, ens sembla a nosaltres que tenim l'autoritat suficient per reclamar de tothom el màxim respecte a aquesta decisió popular i per esperar també de tothom la col·laboració, més sincera.

Desè aniversari

Angel Guimerà

per JOAQUIM CASTANYS
(de la Joventut d'Esquerra R. d'Olot)

El passat dia 18 de juliol, feia deu anys que Catalunya perdia un gran poeta que esdevingué la primera figura de la nostra dramaturgia contemporània.

Guimerà fou la figura màxima del nostre teatre. Les seves obres viuran i seran admirades tan com visquin la llengua i la cultura dels catalans.

I encara podem dir més. Fou una de les primeres figures del Teatre universal del seu temps. Cal remarcar que llurs obres són conegudes tan a fora de Catalunya com a l'estranger, les quals han estat traduïdes a tots els idiomes per plomes eminentes de tots els països. Les seves obres més importants són: «Mar i Cel», «Terra Baixa», «La filla del Mar», «La festa del Blat», «Maria Rosa», «La Baldirona» i la vibrant obra patriòtica «L'ànima és meua» i moltes altres de gran relleu que han obtingut llorers al ésser representades a l'Itàlia, al Francès a l'Anglès i a l'Espanyol. Cal assenyalar que a Nova York, «Terra Baixa» hi obtingué un èxit sorollós. Guimerà es manifestà un gran tràgic en les obres «Gala Plácida», «Judith de Welp», «El fill del Rei», «Mossèn Janot». Per això els estrangers l'anomenaren el Shakespeare català. No cal oblidar «Jesús que torna», la grandiosa obra dramàtica contra la guerra i en la qual s'hi albiren cruents les veritats de la Guerra Europea.

El gloriós Angel Guimerà va morir sense poder veure escenificada la seva obra predilecta, «Joan Dalla». El mateix dia que havia d'estrenar-se aquesta obra en el Teatre Novetats, de Barcelona, la Dictadura va prohibir la seva representació; però aquesta obra, poc temps després, fou posada en escena i assolí un triomf esclatant per l'esperit català que atresora.

Compenetrats de l'alta valor literària d'aquest gran mestre de la Literatura Catalana, cada dia més viva al cor de tots, registrem, amarats de patriotisme, aquest desè Aniversari de la mort d'Angel Guimerà, com homenatge fervorós de la Joventut a la seva personalitat altíssima i a la seva obra inmarcescible, glòria de la Catalunya immortal.